

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת < story-מעשה O		מימרא-statement ■ challenge-קושיא † שאלה-question ^ תירוץ-answer! ראיה-proof ■		
כתובות-המדיר		Talmud Navigator		
מימרא	מאן דאמר	א	ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
וכמה רבים?			◊ ^	עה.
שלשה, ימים - שנים רבים - שלשה.	רב נחמן בר יצחק:		◊ !	עה.
עשרה, עדה כתיב בהו.	רבי יצחק:		◊ !	עה.
כל נדר שצריך הקירת חכם - לא יחזור	רבי מאיר:		◊ ■	עה. <
לא אסרו צריך אלא מפני שאינו צריך.	רבי אלעזר:		◊ ■	עה. <
במאי קמיפלגי?			◊ ^	עה.
אדם רוצה שתתבזה אשתו בב"ד	רבי מאיר סבר:		◊ ! ♦	עה.
אין אדם רוצה שתתבזה אשתו בב"ד.	רבי אלעזר סבר:		◊ ! ♦	עה.
הכא באשה חשובה עסקינן, דאמר לא ניהא לי דאיתסר בקרובותיה.	רבא:		◊ !	עה.
אבל הוא שהלך אצל חכם והתירו, אצל רופא וריפא אותו - מקודשת	אי הכי, סיפא דקתני:		◊ †	עה.
ליתני אינה מקודשת, וליא: הכא באדם חשוב עסקינן, דאמרה לא ניהא לי דאיתסר בקריביה			◊ †	עה.
איהי בכל דהו ניהא לה, כדריש לקיש			◊ !	עה.
טב למיתב טן דו מלמיתב ארמלו.	דאמר ריש לקיש:		◊ ! ■	עה.
דשומשנא גברא, כורסיה בי הראתא רמי לה.	אביי:		◊ ■	עה.
דנפסא גברא, תיקרייה בסיפי בבא ותיתיב.	רב פפא:		◊ ■	עה.
דקלסא גברא, לא בעי טלפחי לקידרא.	רב אשי:		◊ ■	עה.
וכולן מזנות ותולות בבעליהן.	תנא:		◊ ■	עה.
כל מומין שפוסלין וכו'.			◊ ■ <	עה.
הוסיפו עליהן: זיעה, ושומא, וריח הפה.	תנא:		◊ ■	עה.
והני בכהני לא פסלי?			◊ †	עה.
הזקן, והחולה, והמזוהם	והתנן:		◊ †	עה.
מומין אלו, בין קבועין בין עוברין - פסולין באדם	ותנן:		◊ †	עה.
לא קשיא: כאן בזיעה עוברת, כאן בזיעה שאינה עוברת.	רבי יוסי בר' חנינא:		◊ !	עה.
זיעה אמזוהם קא רמית? התם גבי כהנים אפשר לעברה בקיוהא דחמרא, ומריח הפה נמי - אפשר דנקט פילפלא בפומיה ועביד עבודה, אבל גבי אשה לא אפשר.	רב אשי:		◊ !	עה.
האי שומא היכי דמיא?			◊ ^	עה.
אי דאית בה שער			◊ !	עה.
הכא והכא פסלה			◊ †	עה.
אי דלא אית בה שער			◊ !	עה.
אי שומא גדולה היא, הכא והכא פסלה אי שומא קטנה היא, הכא והכא לא פסלה			◊ †	עה.
שומא שיש בה שער - ה"ז מום, אין בה שער, גדולה - ה"ז מום, קטנה - אין זה מום	דתניא:		◊ †	עה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer! ! ראייה-proof ■
מקרא-key:	

כתובות-המדיר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואיזוהי גדולה?										?		עה.
עד כאיסר האיטלקן?	פירש רשב"ג									?		עה.
בעומדת על פדחתה.	ר יוסי בר' חנינא:									!	◇	עה.
פדחתה, ראה וניפייס הוא										?		עה.
בעומדת לה תחת כפה של ראשה, וזימנין דמתחזיא וזימנין דלא מתחזיא.	רב פפא:									!	◇	עה.
נשכה כלב ונעשה מקומו צלקת - הרי זה מום.	א"ר חסדא: הא מילתא מגברא רבה שמיע לי, ומנו? ר' שילא:										■ ◇	עה.
קול עבה באשה - ה"ז מום, שנאמר: (שיר השירים ב') כי קולך ערב ומראך נאוה.	רב חסדא:										■ ◇	עה.
בין דדי אשה טפח.	תני ר' נתן ביראה:										■ ◇	עה.
טפח למעליותא	סבר רב אחא בריה דרבא קמיה דרב אשי למימר:										■	עה.
גבי מומין תניא.	א"ל רב אשי:									?		עה.
וכמה?										^		עה.
שלוש אצבעות.	אביי:									!		עה.
כל אשה שדדיה גסין משל חברותיה - ה"ז מום.	תניא, ר' נתן:										■ ◇	עה.
וכמה?										^		עה.
טפח.	רב מיישא בר בריה דרבי יהושע בן לוי משמיה דר' יהושע בן לוי:									!	◇	עה.
ומי איכא כי האי גוונא?										?		עה.
אין										!		עה.
אני ראיתי ערביא אחת, שהפשילה דדיה לאחוריה והניקה את בנה.	דאמר רבה בר בר חנה:									! O		עה.
(תהלים פ"ז) ולציון יאמר איש ואיש יולד בה והוא יכוננה עליון - א"ר מיישא בר בריה דר' יהושע בן לוי: אחד הנולד בה ואחד המצפה לראותה.	[רב מיישא בר בריה דר' יהושע בן לוי]										■ ◇	עה.
וחד מינייהו עדיף כתרי מינן.	אביי:										■ ◇	עה.
וחד מינן כי סליק להתם - עדיף כתרי מינייהו, דהא רבי ירמיה דכי הוה הכא, לא הוה ידע מאי קאמרי רבנן, כי סליק להתם, קרי לן בבלאי טפשא.	רבא:										■ ◇	עה.
היו בה מומין ועודה בבית אביה - האב צריך להביא ראיה שמשנתארסה היו בה מומין הללו, ונסתתפה שדהו. נכנסה לרשות הבעל - הבעל צריך להביא ראיה שעד שלא נתארסה היו בה מומין אלו, והיה מקחו מקח טעות, דברי ר"מ	[רבי מאיר]										■	עה.
במה דברים אמורים - במומין שבסתר, אבל במומין שבגלוי - אינו יכול לטעון. ואם יש מרחץ באותה העיר - אף מומין שבסתר אינו יכול לטעון, מפני שהוא בודקה בקרובותיו.	חכמים:										■ ◇	עה.
טעמא דמייתי האב ראיא, הא לא מייתי האב ראיא - הבעל מהימן											■ ?	עה: ג
מני?										^	?	עה:
רבי יהושע היא										!	?	עה:
לא מפיה אנו חייין	דאמר: [רבי יהושע]									!	?	עה:
נכנסה לרשות הבעל - הבעל צריך להביא ראיה	אימא סיפא:										■ ?	עה:
טעמא דמייתי הבעל ראיא, הא לא מייתי הבעל ראיא - האב מהימן											■ ?	עה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ ! תירוץ- answer ■ proof-ראיה
מקרא-key:	

כתובות-המדיר		Talmud Navigator										
מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אתאן לר"ג										◊	?	עה:
נאמנת	דאמר: [רבי גמליאל]										◊	עה:
תברא, מי ששנה זו לא שנה זו.	רבי אלעזר:										!	עה:
לא תימא: רבי יהושע לא אויל בתר חזקה דגופא כלל, אלא כי לא אויל ר' יהושע בתר חזקה דגופא - היכא דאיכא חזקה דממונא, אבל היכא דליכא חזקה דממונא, אויל רבי יהושע בתר חזקה דגופא	רבא:										◊	עה:
אם בהרת קודם לשער לבן - טמא, אם שער לבן קודם לבהרת - טהור, ספק - טמא	דתניא: [ת"ק]										◊	עה:
כהה.	רבי יהושע:										◊	עה:
מאי כהה?											^	עה:
כהה - טהור.	רבה:										!	עה:
רישא כאן נמצאו וכאן הוי, סיפא נמי כאן נמצאו וכאן הוי.	רבא:										!	עה:
נכנסה לרשות הבעל - הבעל צריך להביא ראיה שעד שלא תתארס היו בה מומין אלו, והיה מקחו מקח טעות	איתיביה אביי:										◊	עה:
עד שלא תתארס אין, משתתארס לא											?	עה:
ואמאי? לימא: כאן נמצאו וכאן הין											?	עה:
משנתארסה, משום דאיכא למימר: חזקה אין אדם שותה בכוס אא"כ בודקו, והאי ראה וניפייס הוא.	א"ל: [רבא]										!	עה:
אי הכי, עד שלא תתארס נמי, אלא אמרינן חזקה אין אדם מיפייס במומין, הכא נמי חזקה אין אדם מיפייס במומין?											?	עה:
אלא משנתארסה, משום דאיכא תרתי: חזקה העמד הגוף על חזקתו, וחזקה אין אדם שותה בכוס אא"כ בודקו, והאי ראה וניפייס הוא, מאי אמרת? חזקה אין אדם מיפייס במומין, הוי חדא במקום תרתי, וחדא במקום תרתי לא אמרינן. עד שלא תתארס העמד הגוף על - חזקתו לא איכא למימר, מאי איכא? חזקה דאין אדם שותה בכוס אלא אם כן בודקו, והאי ראה וניפייס הוא, אדרבה, חזקה אין אדם מיפייס במומין, והעמד ממון על חזקתו.											!	עה: